

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" SKUNDO**

2023 m. gruodžio d. Nr. S-2023/ (7-2023/195)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo UAB "B1" (toliau – Pareiškėjas) 2023-11-06 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2023-10-20 sprendimo Nr. 1AE-523 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjo atstovas direktorius M. C. ir Muitinės departamento atstovė J. I. 2023-12-12 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, prašo Komisijos skundžiamą sprendimą panaikinti ir Muitinės departamentui gražinti jo skundą nagrinėti iš naujo, įpareigojant mokesčių administratorių užklausti Rusijos Federacijos muitinę dėl importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 autentiškumo. Pareiškėjo teigimu, tiek 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 95/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklių (toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 312 straipsnio 1 dalies a), c) ir d) punktų taikymo prasme, tiek Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 2 dalies taikymo prasme jis (Pareiškėjas) pateikė pakankamus, tinkamus ir leistinus įrodymus, kuriais vienareikšmiškai įrodė, kad T1 deklaracijoje MRN 23LTVR500000001308 deklaruotos prekės nebuvo paimitos iš muitinės priežiūros, jos yra išgabentos iš Sąjungos muitų teritorijos, todėl yra pagrindas minėtą tranzito procedūrą laikyti tinkamai užbaigta. Pasak skundo, Pareiškėjas neturi galimybių priversti trečiosios šalies (Rusijos Federacijos) muitinės pateikti tokios formos ir turinio dokumentus, kurių pageidauja Muitinės departamentas. Pareiškėjo nuomone, Muitinės departamentas galėjo pats kreiptis į Rusijos Federacijos muitinę dėl informacijos patvirtinimo, kaip to reikalauja geopolitinė situacija.

Muitinės departamentas ginčijamą sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2023-08-07 sprendimą Nr. 18KP-16-482 (toliau – Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimas), kuriuo tranzito procedūros vykdytojui Pareiškėjui už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal įformintą deklaraciją T1 MRN 23LTVR500000001308 (2023-01-06) apskaičiuota mokestinė prievolė muitinei: 593,00 Eur mitas, 15,00 Eur muto delspinigiai, 7 449,00 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 455,00 Eur PVM delspinigiai ir 804,00 Eur bauda.

Nustatyta, kad 2023-01-06 Vilniaus teritorinės muitinės krovinių poste „Paneriai“ prekėms – *pakavimo mašinos TURPACK (2 vietos, 1260,00 kg bruto)* – buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal T1 deklaraciją MRN 23LTVR500000001308 (toliau – ginčo tranzito

deklaracija), tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas. Prekės paskirties muitinės įstaigai Vilniaus TM Šalčininkų kelio postui turėjo būti pateiktos iki 2023-01-11, tačiau Vilniaus TM per nustatytą terminą Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos priemonėmis negavo patvirtinimo apie tranzito procedūros užbaigimą, todėl pradėjo tyrimą. Vilniaus TM 2023-02-01 raštu Nr. (8.1/16)-2V-1449 apie neužbaigtą muitinio tranzito procedūrą informavo Pareiškėją, kuris muitinei kaip tranzito procedūros užbaigimo įrodymą pateikė Rusijos Federacijos muitinės importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 bei transporto važtaraščio CMR Nr. 37152 (2023-01-06), su kuriuo buvo gabenamos prekės, deklaruotos ginčo tranzito deklaracijoje, kopijas, pažymėtas prekių gavėjo ir Rusijos Federacijos muitinės spaudais. Taip pat tyrimo metu buvo gautas paskirties muitinės įstaigos, t. y. Šalčininkų kelio posto, viršininko raštas, kuriuo informuota, jog nei ginčo prekės, nei tranzito lydintysis dokumentas muitinei pateikti nebuvo. Remdamasi surinkta informacija, Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimu pripažino, kad už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal įformintą ginčo deklaraciją Pareiškėjo atžvilgiu atsirado aukščiau nurodyta mokesstinė prievolė muitinei. Pareiškėjas dėl Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimo pateikė skundą Muitinės departamentui, tačiau Muitinės departamentas Pareiškėjo skundo netenkino ir Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimą patvirtino.

Skundžiamame sprendime nurodyta, jog 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 233 straipsnio 2 dalis nustato, kad procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra buvo įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a ir b punktais, *tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtiną informaciją pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą* ir nepažeidus prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių bei už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi. Vadovaujantis kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktu, skola muitinei atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdurbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Muitinės departamentas akcentavo, jog Vilniaus TM nustatė, kad prekės, kurios buvo gabenamos pagal ginčo tranzito deklaraciją T1 MRN 23LTVR50000001308 (2023-01-06), kartu su šia deklaracija nebuvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, todėl muitinė neteko galimybės ginčo prekėms taikyti priežiūros priemonių, kurios taikomos tranzitu gabenamos ne Sąjungos prekėms.

Skolininku laikomas vienas iš asmenų arba keli asmenys, nurodyti Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose. Nagrinėjamu atveju, remiantis 79 straipsnio 3 dalies a punktu, skolininku laikytinas tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas, kuris turėjo vykdyti pareigas, numatytas 233 straipsnio 1 dalies a punkte.

Skundžiamame sprendime taip pat nurodyta, kad, vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalimi, Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei pateikia vieną iš šių dokumentų, kuriuose identifikuojamos prekės: a) paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliotajam gavėjui; b) valstybės narės muitinės, kuri nustato, kad prekės buvo fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, patvirtintą dokumentą arba išrašą; c) muitinės dokumentą, išduotą trečiojoje šalyje, kurioje prekėms įforminta muitinės procedūra; d) trečiojoje šalyje išduotą antspauduotą arba kitaip tos šalies muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą toje šalyje.

Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 2 dalyje įtvirtina, kad vietoje šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų kaip įrodymas gali būti pateiktos jų *kopijos, kurių tikrumą patvirtino ta pati įstaiga, kuri patvirtino originalius dokumentus*, atitinkamos trečiosios šalies institucija arba valstybės narės institucija.

Muitinės departamento teigimu, nagrinėjamu atveju, remiantis išdėstytomis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 2 dalies nuostatomis, konstatuotina, kad CMR važtaraščio Nr. 37152 kopija bei Rusijos Federacijos importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 kopija, kurios tikrumas nepatvirtintas juos išdavusios trečiosios šalies muitinės, negali būti pripažįstama alternatyviu Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymu. Kitų alternatyvių įrodymų, kaip numatyta Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 2 dalyje, patvirtinančių tranzito procedūros, įformintos pagal ginčo deklaraciją, užbaigimą tinkamai, Pareiškėjas nepateikė.

Muitinės departamentas taip pat pažymėjo, kad Pareiškėjas 2023-01-24 el. paštu Vilniaus TM pranešė, jog kartu su ginčo prekėmis buvo gabenamos ir kitos prekės pagal elektroninį manifestą Nr. 22LTVK3000MA0003F5, kurioms muitinės formalumai Šalčininkų kelio poste buvo atlikti, tačiau per klaidą ginčo deklaracija MRN 23LTVR500000001308 (2023-01-06) liko neužbaigta.

Pasak Muitinės departamento, Vilniaus TM Šalčininkų kelio posto pamainos viršininkės N. C. tarnybiniame pranešime (2023-03-10) nurodyta, kad transporto priemonė, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)AK805067, į Šalčininkų kelio postą atvyko 2023-01-08, muitiniam tikrinimui ir įforminimui buvo pateiktos dvi tranzito deklaracijos: MRN 23LTVR500000001613 bei MRN 23LTVR500000001316, tačiau nei ginčo muitinės deklaracija T1 MRN 23LTVR500000001308 (2023-01-06), nei joje deklaruotos prekės muitiniam tikrinimui ir įforminimui pateiktos nebuvo.

Įgyvendinimo reglamento 308 straipsnio 2 dalis, be kita ko, reglamentuoja, kad tuo atveju, kai Sąjungos tranzito procedūra užbaigiama, paskirties muitinės įstaiga neaptinka jokių nusižengimų, o procedūros vykdytojas pateikia tranzito lydimąjį dokumentą arba tranzito / saugumo lydimąjį dokumentą, ta muitinės įstaiga, procedūros vykdytojo prašymu, patvirtina tą dokumentą, kad jis pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnį galėtų pateikti jį kaip alternatyvųjį įrodymą. Patvirtinimas – tai tos muitinės įstaigos antspaudas, pareigūno parašas, data ir įrašas. Skundžiamame sprendime atkreiptas dėmesys, kad Pareiškėjas pirmiau paminėta galimybe gauti alternatyvųjį įrodymą taip pat nepasinaudojo. Atsižvelgiant į tai, Muitinės departamento teigimu, laikytina, kad jokių įrodymų apie ginčo prekių bei atitinkamų dokumentų pateikimą paskirties muitinės įstaigai nėra. Vadinasi, Vilniaus TM teisėtai ir pagrįstai pripažino Pareiškėją skolininku muitinei, jo atžvilgiu apskaičiavo bei įregistravo mokesstinę prievolę, todėl tenkinti skundą teisinio pagrindo nėra. Pareiškėjas skunde prieštaravimų dėl nustatytos prekės muitinės vertės, apskaičiuotų mokesčių bei paskirtos baudos nenurodė, todėl laikytina, kad ginčo šioje dalyje nėra.

Skundžiamame sprendime pažymėta, kad Pareiškėjas, gavęs alternatyvius įrodymus, atitinkančius Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus, turi teisę, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 121 straipsnyje nustatyta tvarka ir terminais, kreiptis į Vilniaus TM dėl mokesčių grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento 2023-10-20 sprendimas Nr. 1AE-523 naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Komisijos 2023-12-12 posėdžio metu, be kita ko, Komisijos narė pranešėja informavo, kad Pareiškėjas vakar, t. y. 2023-12-11, Komisijai el. paštu pateikė Rusijos Federacijos importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 kopiją su originaliu muitinės spaudu ir šis dokumentas iš karto buvo persiųstas Muitinės departamento atstovei įvertinimui. Muitinės departamento atstovė patvirtino, jog su jai pateikta Rusijos Federacijos importo deklaracijos kopija susipažino.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjo pripažinimo skolininku muitinei ir maito, PVM bei su šiais mokesčiais susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumo ir teisėtumo,

mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjas, būdamas Sąjungos tranzito procedūros pagal tranzito T1 MRN 23LTVR50000001308 (2023-01-06) vykdytoju, netinkamai įvykdė prievolės – tranzito procedūra nustatytu terminu užbaigta nebuvo, o tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamentui Pareiškėjo pateikti įrodymai (dokumentai) tranzito procedūros užbaigimo įrodymais negali būti pripažįstami pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio nuostatas. Pareiškėjas skunde Muitinės departamentui dėl Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimo Nr. 18KP-16-482 prieštaravimų dėl nustatytos prekių muitinės vertės ir aritmetinio mokesčių bei paskirtos baudos apskaičiavimo nenurodė. Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimu Nr. 18KP-16-482 Pareiškėjui įregistruotą mokesstinę prievolę: 593,00 Eur maitą, 15,00 Eur maito delspinigių, 7 449,00 Eur PVM, 455,00 Eur PVM delspinigių ir 804,00 Eur baudą.

Nustatyta, kad 2023-01-06 Vilniaus TM krovinių poste „Paneriai“ prekėms (pakavimo mašina TURPACK) buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal aukščiau minėtą ginčo tranzito deklaraciją, tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas. Prekės paskirties muitinės įstaigai Vilniaus TM Šalčininkų kelio postui iki nustatyto termino, t. y. iki 2023-01-11, pristatytos nebuvo. Vilniaus TM pradėjo tyrimą ir apie neužbaigtą muitinio tranzito procedūrą informavo Pareiškėją, kuris muitinei kaip tranzito procedūros užbaigimo įrodymą pateikė Rusijos Federacijos muitinės importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 bei transporto važtaraščio CMR Nr. 37152 (2023-01-06), su kuriuo buvo gabenamos prekės, deklaruotos ginčo tranzito deklaracijoje, kopijas, pažymėtas prekių gavėjo ir Rusijos Federacijos muitinės spaudais. Taip pat tyrimo metu buvo gautas Šalčininkų kelio posto viršininko raštas, kuriuo informuota, jog nei ginčo prekės, nei tranzito lydintysis dokumentas muitinei pateikti nebuvo. Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimu pripažino, kad už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal įformintą ginčo deklaraciją Pareiškėjo atžvilgiu atsirado aukščiau nurodyta mokesstinė prievolė muitinei. Pareiškėjas Muitinės departamentui kartu su skundu pateikė jau minėtus dokumentus: CMR važtaraščio Nr. 37152 ir Rusijos Federacijos muitinės importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 kopijas. Tačiau Muitinės departamentas konstatavo, kad CMR važtaraščio kopija bei Rusijos Federacijos importo deklaracijos kopija, kurios tikrumas nepatvirtintas juos išdavusios trečiosios šalies muitinės, negali būti pripažįstama alternatyviu Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymu pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio nuostatas ir Vilniaus TM 2023-08-07 sprendimą patvirtino.

Pareiškėjas pateikė 2023-11-06 skundą Komisijai, o 2023-12-11, kaip minėta papildomai pateikė Rusijos Federacijos importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 kopiją su originaliu muitinės spaudu. Kaip posėdžio metu nurodė Pareiškėjo atstovas, kadangi Muitinės departamentas į Rusijos Federacijos muitinę nesikreipė, Pareiškėjas pats ėmėsi iniciatyvos gauti tinkamus įrodymus Sąjungos tranzito procedūros užbaigimui pagal ginčo tranzito deklaraciją patvirtinti, kuriuos pavyko gauti prieš pat Komisijos posėdį. Posėdžio metu Muitinės departamento atstovė nurodė, kad Pareiškėjo pateiktas įrodymas (popierinis dokumentas) turi būti įvertintas mokesčių administratoriaus ir Komisijos paprašė Pareiškėjo skundą grąžinti iš naujo nagrinėti Muitinės departamentui. Taip pat atstovė paprašė Pareiškėjo muitinei pateikti įrodymus, patvirtinančius Pareiškėjo susirašinėjimą su Rusijos Federacijos muitinės pareigūnais. Posėdžio metu buvo nuspręsta, kad įrodymų originalus Pareiškėjas pateiks Muitinės departamentui, o dokumentų kopijas – Komisijai. Pareiškėjas 2023-12-18 pateikė Komisijai savo 2023-11-28 prašymo, teikto M. C. muitinės posto viršininkui, kopiją ir minėto muitinės posto Pareiškėjui pateikto 2023-12-05 rašto kopiją.

Dėl Pareiškėjo Komisijai pateiktų papildomų įrodymų, remiantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 153 straipsnio 3 dalies nuostatomis ir įvertinus aplinkybes, jog Pareiškėjas papildomus įrodymus dėl susidariusios geopolitinės situacijos dėl Rusijos Federacijos veiksmų gavo jau po skundžiamo Muitinės sprendimo priėmimo, Komisija naujai pateiktus dokumentus priima ir prijungia prie bylos.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas aplinkybes, konstatuotina, kad nagrinėjamo mokesstinio ginčo esmė yra klausimas dėl įrodymų, patvirtinančių Pareiškėjo pradėtos vykdyti

muitinės procedūros užbaigimą, tinkamumo Įgyvendinimo reglamento taikymo prasme, t. y. klausimas, ar paminėti Pareiškėjo Komisijai naujai pateikti dokumentai (Rusijos Federacijos importo deklaracijos Nr. 10013160/110123/3010317 kopija su originaliu muitinės spaudu ir šio dokumento gavimą patvirtinantys minėti raštai) Įgyvendinimo reglamento taikymo požiūriu gali būti pripažinti leistiniais (tinkamais ir pakankamais) įrodymais šioje mokestinėje byloje.

Komisija pažymi, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu Komisijai yra suteikta teisė perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT praktikoje (LVAT 2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-563/2009, 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011) nuosekliai yra laikomasi pozicijos, kad pagrindas mokestinį ginčą gražinti mokesčių administratoriui vertinti pakartotinai (pakartotinai nagrinėti skundą ar atlikti pakartotinį patikrinimą) yra tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokestinio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Šiuo atveju Komisijai, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis šiuos įrodymus patikrinti, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005, 2006-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-8-738/2006), kas iš esmės gali trukdyti priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo.

Komisija, atsižvelgdama į aptartas aplinkybes ir Komisijos posėdžio metu Muitinės departamento atstovės pateiktą pritarimą perduoti Pareiškėjo skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, įvertinant Komisijai naujai pateiktus įrodymus, konstatuoja, kad skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023-10-20 sprendimą Nr. 1AE-523 ir Pareiškėjo skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė